

Κούγκι κανονικό!

07/Ιουν/2019 00:03

Ένα από τα συνθήματα των μπαχαλάκηδων κατά τα Δεκεμβριανά 2008 ήταν το, ευφυέστατο ομολογουμένως, "Στάχτη και... Burberry". Ήταν τόσο εύστοχο, που έφτασε να γίνει τίτλος βιβλίου. Βιβλίου-άλμπουμ φωτογραφιών των φρικτών καταστροφών εκείνου του Δεκεμβρίου, του οποίου τα έσοδα διατίθενται στην "Πρωτοβουλία για τα δικαιώματα των κρατουμένων" ...

Αυτότο σύνθημα των μπάχαλων και το original "στάχτη και μπούρμπερη", κομμάτι αναπόσπαστο και τα δύο της ξέφρενης πορείας του προς την ανώτατη εξουσία, μοιάζει να θυμήθηκε τις τελευταίες ημέρες ο Αλέξης Τσίπρας. Γι' αυτό και βάλθηκε να κάνει πραγματικότητα όσα δεν κατόρθωσε να "επιτύχει" το 2008 και αργότερα, το Α' εξάμηνο του 2015.

Άλληλογική εξήγηση, για τα όσα πράττει υπό "την καθοδήγηση και ηγεσία του" η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ+6 τις τελευταίες ημέρες, δεν υπάρχει. Θα μου πείτε πόσο λογικά μπορούν να είναι η λεηλασία και η καταστροφή των κόπων και των θυσιών ενός ολόκληρου λαού για μια δεκαετία;

Καθόλου! Είναι εντελώς παράλογα! Εκτός και τα βλέπει κάποιος υπό το στενό πρίσμα του προσωπικού και κομματικού συμφέροντος μιας δράκας "πολιτικών στελεχών" που αρνούνται να ικανοποιηθούν με όσα λεηλάτησαν επί τεσσεράμισι χρόνια και επιζητούν να προλάβουν ν' απομυζήσουν ακόμη και την τελευταία σταγόνα από το "αίμα" αυτού του δόλιου κράτους!

Και αυτό ακριβώς συμβαίνει τις τελευταίες ημέρες. Μια κυβέρνηση χωρίς καμία νομιμοποίηση (κατά δημόσια ομολογία του ίδιου του Άχαστου Ηγέτη το βράδυ των Ευρωεκλογών), μοιράζει θέσεις, ρουσφέτια κι επιδόματα, μπας και σώσει κάποιες χιλιάδες ψήφων, ρουφώντας το (δημοσιονομικό) "αίμα" του κράτους, δηλαδή ημών των φορολογουμένων.

Φυσικά, όποιος τολμήσει έστω και να ψελλίσει ότι αυτό είναι μέγα λάθος και καταστροφικό για την χώρα επειδή την γυρίζει πίσω στο μονοπάτι που οδηγεί στον γκρεμό της χρεοκοπίας, είναι "αντιδραστικός", "εχθρός του λαού", "νεοφιλελεύθερος δουλοπάροικος των Βρυξελλών" και άλλα όμορφα και γραφικά.

Το γεγονός ότι όλα αυτά λέγονταν έως τα μέσα του 2015 και άρχισαν πάλι ν' ακούγονται τις

τελευταίες εβδομάδες από τους ίδιους ακριβώς ανθρώπους που τα εφάρμοζαν σε όλο το ενδιαμέσο διάστημα των τεσσάρων χρόνων, δεν δείχνει να τους απασχολεί! Ούτε κατ' ελάχιστο! Όταν έχεις χοντρό πετσί...

Αντίθετα φθάσαμε να δούμε τον πρωθυπουργό της χώρας να βγαίνει στην πόρτα του Μαξίμου και, μετατρέποντας το άσπρο σε μαύρο, να ξιφουλκεί και να επιτίθεται στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Για ποιόν λόγο;

Επειδή έκανε (επιτέλους) την δουλειά της σωστά, επισημαίνοντας τα πολλαπλά λάθη και τις συνεχόμενες σημαντικότερες παρεκκλίσεις της κυβέρνησης από τη δημοσιονομική πειθαρχία. Μια δημοσιονομική πειθαρχία, απολύτως αναγκαία και απαραίτητη για την ανάκαμψη της οικονομίας...

Ησθήλη έχει αναφερθεί κατ' επανάληψη, στα τρομακτικά λάθη της οικονομικής πολιτικής που έχει ακολουθηθεί τα τελευταία χρόνια. Όχι μόνο στο γενικό πλαίσιο αυτής της πολιτικής αλλά ακόμη και των πρωθυπουργικών, προεκλογικών εξαγγελιών, που έγιναν πρόσφατα. Οι τεχνοκράτες των Βρυξελλών, στην έκθεση που δημοσιεύτηκε την Τετάρτη, δεν κάνουν τίποτα περισσότερο από το να επισημαίνουν τ' αποτελέσματα αυτών των λαθών και το τελικό τους κόστος, για τον πολίτη.

Διότι, κανείς δεν πρέπει να αμφιβάλλει γι' αυτό, όταν π.χ. μειώνεται το ήδη πετσοκομμένο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ώστε να επιτευχθεί "υπερπλεόνασμα" και να δοθούν επιδόματα στα "πελατάκια", αυτά τα χρήματα λείπουν από την τσέπη του μεροκαματιάρη εργάτη και όχι από τον μπεζαχτά κανενός μεγαλοκεφαλαιούχου...

Όπως δεν πρέπει ν' αμφιβάλλει ότι, όταν διορίζονται 1550 ημέτεροι σαν μετακλητοί, ενώ είναι υπεράριθμοι, οι μισθοί τους πληρώνονται από την υπερφορολόγηση όλων μας, ακόμη και των δημοσίων υπαλλήλων. Και όταν οι τεχνοκράτες επισημαίνουν πως αυτοί οι τύποι πρέπει να σταματήσουν να πληρώνονται και να φύγουν, δεν ζητούν την απόλυση δημοσίων υπαλλήλων, ούτε είναι "νεοφιλελεύθεροι και συντηρητικοί στις Βρυξέλλες που τους άνοιξε η όρεξη να αλλάξουν τις πολιτικές μας". Είναι αρμόδιοι που ζητούν την επαναφορά και ορθή εφαρμογή του νόμου. Του Ελληνικού νόμου. Αρμόδιοι που, ανάμεσα στ' άλλα και για λόγους δικού τους συμφέροντος, έχουν την ευθύνη να διατηρήσει η Ελλάδα την αξιοπιστία της διεθνώς, καλύπτοντας πλήρως τις ανειλημμένες υποχρεώσεις της...

Αποτελεί παράδοση και κλισέ, όταν επέρχεται κυβερνητική αλλαγή, να λέμε πως η απερχόμενη κυβέρνηση "θα παραδώσει καμένη γη". Η παρούσα κυβέρνηση, πρωτοτυπώντας, κατηγορεί ήδη τους επερχόμενους αντιπάλους της, πως την κατηγορούν γι' αυτό! Μα "πόσο προχώ", που θ' έλεγε και μια ψυχή!

Όσο πρωτότυπο επικοινωνιακά και αν μοιάζει αυτή η αντίδραση στις κατηγορίες εταίρων, αντιπολίτευσης και πολιτών, δεν μπορεί ν' αλλάξει την πραγματικότητα. Η οποία είναι ότι δεν έχει υπάρξει ξανά τέτοια λεηλασία του κράτους, τέτοια αφαίμαξη των φορολογουμένων, προς όφελος των "δικών τους παιδιών".

Τουλάχιστον όχι τα τελευταία σαράντα πέντε χρόνια!

Εδώ δεν πρόκειται για καμένη γη αλλά για... Κούγκι! Που θα έλεγε και μια άλλη, απούσα τώρα πια, ψυχή...

Πέτρος Λάζος
petros.lazos@capital.gr

[Διαβάστε το άρθρο στο Capital.gr](#)